

LK ROERMOND Leeftijd van de meeste participanten wordt verraden door hun grijze haarkleur

Overzicht van het LK sneldammen in Roermond.

foto John Peters

Zoeken naar de rapste bollebozen

De crème de la crème van het Limburgse sneldammen was afgelopen weekeinde in Roermond om uit te maken wie zich de rapste bolleboos van Limburg mag noemen.

door Bas Beaujean

Bij binnenkomst in het Roermondse café 't Dörp lijkt ook deze zaterdagmiddag routinematig richting de zondag te slaapwandelen. Enkele als kroegmeubilair dienstdoende stamgasten staren verveeld

naar hun halflege glazen. Argwanend houden ze de zonnestralen, die steeds verder richting bar krui-
pen, in de gaten. Het enige wat niet in dit totaalbeeld past, is een constante aaneenschakeling van klikkende geluiden op de achtergrond. Voor de nieuwsgierige mens verschaffen twee klapdeuren toegang tot een grote achterzaal waar de bron van dit mysterieuze staccato meteen duidelijk wordt. Een 26-tal heerschappen, gezeten aan twee lange tafels, zijn in een intellectuele titanenstrijd verwickeld. Hun gerimpelde handen schieten als in het nauw gedreven cobra's naar voren om met een soepele polsbeweging hun stenen over het dambord te doen zigzaggen.

Na elke zet moeten de meestal bebrilde deelnemers op een klok drukken, voordat hun opponenten in de tegenaanval mogen gaan. Het handelt hier immers niet om regulier dammen, maar om het chaotische sneldammen. In een wereld waarin de spreuk 'tijd is geld' de scepter zwaait, lijkt deze evolutie van het damspel niet meer dan logisch. Bij het begin van elke wedstrijd - er zijn in totaal negen rondes - tikt de digitale klok vanaf vijf minuten onverbiddelijk terug naar een nakende nederlaag. Met iedere druk op de knop worden er vijf seconden bijgeteld, waardoor het erop neer komt dat men tien minuten heeft om de wederpartij in strategie te overtreffen.

„Het is zien, taxeren, beslissen en overwinnen,” beschrijft Jac Hannen, een der organisatoren, het razendsnelle bordspel. „Door de snelheid zie je valstrikken gemakkelijk over het hoofd en voordat je het weet sta je met de rug tegen de muur.” Het tempo waarin de vele kemphanen elkander stenen aftrogelen is moordend. Daarnaast vertroebelt deze mentale uitputtingsslag de geest, waardoor de concentratie verslapt en zorgelijke gezichtsuitdrukkingen steeds meer de boventoon gaan voeren. Om imminente burnouts te voorkomen heeft de organisatie een uiterst schappelijke oplossing bedacht. „Na drie rondes volgt altijd een

kasteleironde, zodat de keel gesmeerd kan worden en het moegestreden brein zich kan herladen,” deelt Hannen met een brede grijns mede. Afgaande op het gezellige geroezemoes dat iedere pauze de speelzaal vult en het feit dat dit Limburgs kampioenschap ieder jaar in hetzelfde café plaatsvindt, kan men concluderen dat damspelers bepaald geen kleurloze eenzelaars zijn. De leeftijd van de meeste participanten wordt verraden door hun grijze haarkleur. Dienstdoend arbiter Wim Sanders erkent dit groeiende probleem binnen de nationale damsport. „Of het nu veroorzaakt wordt door een imago probleem of

door een gebrek aan belangstelling vanuit de media, het is een feit dat er veel te weinig jeugd is.” Aangezien ervaring een belangrijke factor is bij het sneldammen, ziet het wedstrijdperspectief er voor de jeugdige deelnemers belabberd uit. Maar Hannen waarschuwt voor onderschatting. „Eén-minuut sneldammen tegen een computer is zeer populair onder de nieuwe generatie, waardoor ze geduchte tegenstanders zijn.” De ronde stenen dansen de gehele middag over het witzwarte strijdtoneel totdat er in iedere categorie een winnaar is die Limburg mag gaan vertegenwoordigen op het nationale kampioenschap dat op 18 juni in Utrecht zal plaatsvinden.